

Ετήσια συνδρομή δραχ. . . . 12  
Τιμή της Κατάχωρήσεως δι' ἑκάστον στίχ. λέπ. 15

## ΕΡΜΗΣ

ἐκδίδεται  
ἐκτάκτως

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 164 φύλλον τῆς ἄρθρον διεξοδικὸν περὶ ἐλαττώσεως ἐν τῇ Τουρίκᾳ τῶν καθάρσεων. Ἀποσπάσματα τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς ἐνδιαφέροντα εἰς τὸν τόπον μας μεταφράσαντες δημοσιεύομεν.

» Ἐπὶ τῆς μεσογείου ἡ Μελίτη εἶναι μέρος κεντρικὸν σχετικῶς μετὰ τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Ἐὰν δὲ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἡ Μελίτη θέλει ἀφαιρέσθαι ἀπὸ αὐτῶν καθόσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῆς μετὰ τῆς Αἰγύπτου, τὰ φυσικὰ αὐτῶν πλεονεκτήματα. Ταῦτα ἐκθέτοντες ἐννοούμεν ὅτι ἐνῶ ἡ Μελίτη ἐλαττώνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν διάρκειαν τῶν καθάρσεων τῆς, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς διατηροῦν τὰς ἰδικὰς τῶν, καὶ ἐνεκα τούτου οἱ ἐπιβάται καὶ τὰ ἐμπορεύματα εὐρίσκουσι καὶ εὐκολίας καὶ κέρδους, ὅταν πρόκειται νὰ μετακομισθῶσιν ἐν τῇ Τουρίκᾳ καὶ τῇ Ἑλλάδι, εἰς τὸ νὰ μὴ ἀκολουθήσωσι τὴν εὐθείαν γραμμὴν, ἀλλὰ τὴν τῆς Μελίτης καίτοι μακρύτεραν λεύγας 250 περίπου.

» Διὰ τῶν ἀτμοπλοίων, ὁ διάπλους ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας μέχρι τῆς Σμύρνης κατ' εὐθείαν γραμμὴν γίνεται εἰς πέντε ἡμέρας, καὶ διὰ τῆς Μελίτης εἰς ὀκτώ. Ἰπάρχει ἄρα διαφορὰ τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Ἡ διαφορὰ ὅμως αὕτη ἐξαφανίζεται ἐνεκα τῶν ὁικονομικῶν διατάξεων. Διότι ἡ καθάρις ἐν Σμύρῃ διὰ τοὺς ἐπιβάτας τοὺς ἀπερχομένους ἐκεῖ κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας εἰναι δώδεκα ἡμερῶν καὶ διὰ τὰ ἐμπορεύματα δεκαπέντε, ἐνῶ ἐκ τῆς Μελίτης εἰναι ἐπιβάται κάμνουν ἐν Μελίτῃ καθάρσιν πέντε μόνον ἡμερῶν, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς τῶν ἡμερῶν τοῦ κατάπλου καὶ ἀπόπλου, τὰ δὲ ἐμπορεύματα κάμνουν καθάρσιν δεκαῆμερον μόνον.

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου λοιπὸν, λογιζομένου τοῦ καιροῦ

τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ τὴν Σμύρνην διάπλου κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ὅστις διαρκεῖ πέντε ἡμέρας καὶ τοῦ τῆς καθάρσεως καιροῦ, ἥτις διὰ μὲν τοὺς ἐπιβάτας εἶναι, δώδεκα ἡμέρας, διὰ δὲ τὰ ἐμπορεύματα δεκαπενθήμερος, ἐξάγεται ὅτι ὁ διάπλους οὗτος διαρκεῖ 17 καὶ 20 ὡς ἡμέρας, ἐνῶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Μελίτης διαρκεῖ 13 καὶ 18 μόνον ἡμέρας συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς τῶν δύο ἡμερῶν τοῦ κατάπλου καὶ τοῦ ἀπόπλου, ὅπερ ἐπιφέρει καὶ ἄλλην διαφορὰν ἐπὶ 48 τοῦλάχιστον ὥρων.

» Ἐντεῦθεν καθίσταται εὐκατάληπτον καὶ εὐδιάλυτον τὸ ζήτημα τὸ ἀφορῶν τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου. Ἡ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν Σμύρνην εὐθεῖα γραμμὴ εἶναι κατὰ πολὺ βραχυτέρα παρὰ ἡ διὰ τῆς Μελίτης, καὶ ὅμως ἐνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν καθάρσεων καθίσταται πρακτικῶς μακρύτερα τῶν τριῶν καὶ τεσσάρων ἡμερῶν, ὅπερ εἶναι ὑπερμετρον. Ὅλοι αἱ ἀνθρώπιναι προσπάθειαι δὲν ταῖνον ἄρᾳ γε εἰς τὸ νὰ συμκρύνωνται αἱ ἀποστάσεις πρὸς οἰκονομίαν, τοῦ καιροῦ; Καὶ ὅμως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ καθάρσεις φέρουν τὸ αὐτὸ πρόσκομμα εἰς τὰ ταχέα μέσα τῆς μετακομίσεως, ὅποια φέρει τὸ πλοῖον εἰς τὴν μάλιστα τὴν τοὺς ἵππους παροτρύνουσιν. Τὰ ἀτμόπλοια, οἱ σιδηρόδρομοι, οἱ τηλεγράφοι τί ἄλλο ἐνεργοῦν εἰμὴ τὴν βραχυτάτην τοῦ καιροῦ; Μεταβαίνοντες ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο οἱ ἐπιβάται καὶ τὰ ἐμπορεύματα δαπανοῦν, κερδίζουν δὲ ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν προορισμὸν τῶν. Ὁ καιρὸς καλῶς ἐπισηρολημένος, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις εἶναι τὸ μεγαλύτερον τοῦ ἀνθρώπου κεφάλαιον, καὶ ἐνεκα τούτου ἡ σμίκρυνσις τῶν ἀποστάσεων αὐξάνει τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἥτοι τὴν τῆς κοινωνίας εὐημερίαν. Ἀδιαφιλονέκητον εἶναι ὅτι αἱ καθάρσεις αὐξάνουν τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ πέντε τοῦλάχιστον τῆς εὐθείας ἀπὸ τῆς Σμύρνης, ἐκ διαφιλονέκητον εἶναι ὅτι ἅπαντες ἔχουν συμφέρον νὰ προτιμῶσι τὴν ἄλλην, καὶ τὴν προτιμῶν, καθόσον μάλλον καὶ ἐκτὸς τῆς σμίκρυνσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης, προκύπτει καὶ τὸ μέγα πλεονέκτημα τοῦ νὰ φθάνωσι ταῦτα ταχύτερον εἰς τὰς

ἐμπορικὰς πόλεις. Ἐὰν λοιπὸν ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῆς μετὰ τῆς Αἰγύπτου διατηρήσῃ ἡ Τουρκία τὴν διάρκειαν τῶν καθάρσεων τῆς, ἐνῶ ἡ Μελίτη ὀλιγοστεύει τὰς ἰδικὰς τῆς, οἱ ἐπιβάται καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀντὶ ν' ἀκολουθῶσι τὴν εὐθείαν ὁδὸν, θέλουν προτιμᾶν τὴν τῆς Μελίτης γραμμὴν, ὅπου θέλουν καθαρίζεσθαι ταχύτερον παρὰ εἰς τὰ τῆς Τουρίκης λοιμοκαθάρτηρα, καὶ ἐντεῦθεν ἡ Τουρκία θέλει ἀπολέσει ὅσα ἀπολαμβάνει ἤδη. Ἐκ τῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας ἡ Τεργέστη ἔκαμε καὶ κάμνει διὰ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν τοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἐπιβάτας τοὺς εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπερχομένους, ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ ἡ Τουρκία, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εὐχαριστῆται νὰ διαβῶσιν διὰ τῆς Μελίτης οἱ ἐπιβάται τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς αὐτοκρατορίας τῆς ἀπερχόμενοι. Πρὸς αὐξήσιν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εὐημερίας τῶν, ὅλα τὰ κράτη προσπαθοῦν νὰ διδῶσιν ἐνεργητικότητα καὶ νὰ πολλαπλασιάσωσι τὴν κίνησιν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὅλων τῶν μέσων τῶν τεινόντων πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἐξ ὧν τὸ καλύτερον εἶναι τὸ εὐκολύνει τὰς διαπραγματεύσεις, ἡ δὲ ἐλάττωσις τῶν καθάρσεων εὐκολύνει ταύτας ἀναντιρρήτως. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων πάντων ἡ Τουρκία, τῆς ὁποίας ἡ θέλησις τείνει ἀκαταπαύστως εἰς τὸ νὰ τεθῇ εἰς τὸν αὐτὴν ἰσοσταθμὸν μετὰ τὰς ἰσχυράς καὶ εὐημερούσας δυνάμεις, δὲν πρέπει νὰ φανῇ ὡς πρὸς τὰς καθάρσεις αὐστηροτέρα ἀφ' ἴσον ἀνέκει, καὶ αὐστηροτέρα πρὸ πάντων τῶν δυνάμεων, αἵτινες εἶναι εὐδιάθετοι νὰ ὤψωνται ἀπὸ τὴν ἀπρονόητον φόβον τὸν ὅποιον, θέλει δεῖξει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἀφοῦ οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Σουλτάνου, κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ἐννοίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὰς καθάρσεις ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν κατοικῶν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, δικαιοτάτον εἶναι νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νῦν, ὅτε ἐξέλιπον σχεδὸν ἀπὸ ὅλα τὰ πλησιόχωρα τῆς Ἑλλάδος μέρη ἡ παγώλης καὶ ἡ χόλερα, με

## ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

ΕΘΕΑΒΙΝΑ

Μεταφράσεις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Συνέχεια. Ἰδε τοὺς Ἀριθμοὺς 367 ἕως 383.

« Πολλοὶ ἐβδομάδες παρήλθον τοιοῦτοτρόπως. Ἄλλ' ἐν πρώτῃ εἰς μάτην ἐπερίμενα νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς τὰς κιγκλίδας. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμβῆκε καὶ ὁ Ρυθμέρος εἰς τὴν φυλακὴν μου, καὶ μ' ἐπρόσταξε νὰ τὸν ἀκολουθήσω. Ἐγὼ δὲ δὲν ἐτόλμησα νὰ τῷ ἐναντιωθῶ, ἄλλ' ἤλπιζον μάλιστ' ὅτι ἐμελλε νὰ μὲ φέρῃ εἰς τὸν πατέρα μου. Τοῦ ἐπρότεινα λοιπὸν τοῦτο, ἀλλ' αὐτὸς ὠχρίασεν εἰς τὴν πρότασίν μου, καὶ ἂν μ' ἐκύτταξε μὲ βλέμμα μανιωδές, μὲ ἐμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ προφέρω τ' ὄνομα τοῦ πατρός μου.

« Καταπληγθεὶς ἀπὸ τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἐσιώπησα. κατέβην δὲ ἐν σιωπῇ ἀναριθμήτους βαθμοὺς, καὶ ἐπειδὴ ὅσον ἐπροχωροῦσαμεν, τόσοι ἤσαν καὶ τὸ σκότος, ἤναψεν ὁ Ρυθμέρος τὴν λαμπάδα του, καὶ διελθόντες ἀπείρους θόλους ἐφθάσαμεν εἰς θυσιαστήριον λίθινον, πλησίον τοῦ ἵππου ἦνοιξεν ὁ Ρυθμέρος μικράν τινα κεκρυμμένην θύραν, ἵππου μ' ἐβίβασε νὰ ἐμβῶ, χωρὶς νὰ θέλω, καὶ μ' ἐσυμβούλευσε νὰ σιωπῶ, ἐὰν ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω. Ἐκλείσεν ἔπειτα τὴν θύραν, ἐγὼ δὲ μείνας εἰς ἐκεῖνον τὸν τάφον, ὅπου ἐνόμισα ὅτι ἦτο νὰ μὲ ἀφήσῃ διὰ παντός, ἤρχισα νὰ χύνω χειμάρρους δακρύων.

« Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ εἰπῶ, φιλάττη μου Ἐθελβίνα, πόσον καιρὸν ἔμεινα εἰς ἐκεῖνο τὸ ὑπόγειον. Μετὰ τινὰς ὥρας ἤκουσα νὰ περῶσιν ἄνθρωποι ἀπὸ πλησίον μου καὶ ἀνοίγοντάς με διὰ τῶν θυρῶν καὶ ἐπειδὴ ἐνόμισα

ὅτι ἦτον ὁ Ρυθμέρος με τοὺς στρατιώτας του, δὲν ἐτόλμησα νὰ φωνάξω. Τέλος ἔκπυσεν ὁ κτύπος, καὶ βαρυτάτη σιωπὴ ἐπεκράτησεν εἰς τοὺς θλιβεροὺς ἐκεῖνους τόπους ».

Ἐνταῦθα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν αἰτίαν ἐκεῖνου τοῦ κτύπου τὸν ὅποιον ὁ Ἀρθύρος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν ἀδελφὴν του.

Ὁ Λεοπόλδος ἐκπληγθεὶς ἀπὸ τὴν ἔξαφνον ἄφριξιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλέως, δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ κάμῃ τὸν νέον φιντσάβουρ νὰ δοκιμάσῃ τὴν σκληρὰν τύχην τοῦ πατρός του. Τὸν ἔκρυψε λοιπὸν, καὶ ἐνῶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοι ἔκαμνον ἐρευναν ἀκριβεστάτην εἰς τοὺς πύργους καὶ εἰς τοὺς θόλους, ἐπέρασαν καὶ ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἦτο κλεισμένος ὁ δυστυχὴς Ἀρθύρος. Ἐὰν κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἐπεκλειετο τὴν βοήθειαν τινός, ἤθελε φανερωθῇ ἡ φυλακή του, ἠφανίζετο ὁ Λεοπόλδος, ἤθελε ἀνακαλυφθῇ τότε αἱ κακουργίαι του, καὶ ἤθελεν ἐλευθερωθῇ ὁ Ἀρθύρος.

« Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ρυθμέρος, μ' ἐζήτησέ με τὴν λαμπάδα του, καὶ πιάσας με ἀπὸ τὴν χεῖρα μ' ἔφερε πάλιν εἰς τοῦτον τὸν πύργον. Εἰς μάτην τὰ ἱκετικὰ βλέμματά μου ἐζήτησαν τὸν πατέρα μου εἰς τὸν δυτικὸν πύργον, διότι δὲν ἐφάνη πλέον. Ἐκτοτε λοιπὸν ἔγινε μελαγχολικὸς καὶ σύννοος, ἀπομακρυνόμενος πάντοτε ἀπὸ τὸν φύλακά μου ὁσάκις ἐμβαιεν ἐδῶ, καὶ ἐνθυμούμενος τὸν γλυκὺν καὶ φιλόστοργον τρόπον, μετὰ τὸν ὅποιον ὁ περιπόνητός μου ἐκεῖνος πατὴρ μ' ἐδίδασκε. Μετὰ τοιοῦτους θλιβεροὺς στοχασμοὺς διήγον τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ἐβδομάδας! Μίαν ἑσπέραν καθήμενος εἰς τὸ παρὰθύρὸν μου, εἶδον ἐρχόμενον τὸν Ρυθμέρον με ἥθος μανιωδές, ὅστις ἀνοίξας τὴν θύραν τῆς φυλακῆς μου μ' ἐφώνασε με

βροντώδῃ φωνῇ νὰ ἐτοιμασθῶ διὰ τὸν θάνατον.

« Διὰ τὸν θάνατον! ἐφώνασε ζητῶν νὰ τὸν ἀποφύγω. . . . Φεῦ! Καὶ τί ἐγγλέμα ἔκαμα ὥστε νὰ τιμωρῆθω μετὰ τὸν θάνατον. . . . Ἐπ' ἀληθείας, Ρυθμέρε, δὲν εἶμαι ἐνοχός. . . . Λυπήσου τὴν ζωὴν μου, θέλω σοὶ ὑποτάσσεσθαι, καὶ ὑποφέρει ὅλας τὰς βασάνους, με ὅσας θέλῃς νὰ μὲ τιμωρήσῃς ».

« Αἱ παρακλήσεις σου εἶναι μάταιαι, μοὶ ἀπεκρίθη ὁ κακούργος. Ὅμοσα νὰ σοὶ ἀφαιρέσω τὴν ζωὴν, καὶ ὁ βράχιόν μου δὲν θέλει προδώσει τὸν ὄρκον μου ».

« Ἀλλὰ τί κακὸν ἔκαμα, Ρυθμέρε. Ὅχι, δὲν θέλεις εἶσθαι τόσοι σκληρὸς, ὥστε νὰ φονεύσῃς θανάτῳ. Καὶ τί κακὸν ἔκαμα ἀκουσίως, ὥστε νὰ θελήσῃς νὰ μοὶ ἀφαιρέσῃς τὴν ζωὴν, ἥτις εἶναι τὸ μόνον ἀγαθόν μου ».

« Εἴσαι ἐμπόδιον εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ κυρίου μου, καὶ ἡ ζωὴ σου εἶναι βάρος εἰς αὐτόν ».

« Ἀπομάκρυνέ με λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ, Ρυθμέρε, τῷ εἰπὼν διακόψας τὸν λόγον του καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς θέλω ὑπάγει, ἐὰν ἦναι ἀνάγκη, διὰ νὰ τὸν ἀποφύγω ».

« Μὴ τρέφῃς, νέε τοιαύτην ἐλπίδα, μοὶ ἀπεκρίθη ἀγρίως, διότι ποτὲ δὲν θέλεις ἐξέλθαι ἀπὸ τὰ τεῖχη τοῦ φρουρίου τούτου. . . . Ὁ θάνατός σου ἀπεφασίσθη, καὶ ἐρχομαι νὰ σοὶ τὸν δώσω. . . . Ἐγὼ ἀφείρῃς ὅλην μου τὴν ζωὴν εἰς τὸ νὰ βιάσω τὴν οἰκογένειάν σου, καὶ θέλω ἐκτελέσει τὴν ἐπιθυμίαν μου μετὰ χαρᾶς. . . . Ἀλλὰ διὰ τί χάνω τὸν πολυτίμον καιρόν. . . . Εἰς μάτην προσπαθεῖς νὰ μὲ καταπραΰνης μετὰ τὰ δάκρυά σου ».

« Τελειώσας τοὺς τοιοῦτους λόγους με ἐπίασέ με τὴν μίαν χεῖρα ἀπὸ τὴν κόμην, καὶ ἐσήκωσε τὴν ἄλλην διὰ νὰ μὲ κτυπήσῃ. . . . ματαίως ἐπροσπάθειον νὰ ἀντισταθῶ. . . . Ἡ θύρα τῆς φυλακῆς μου ἦνοιξε βιαίως, καὶ ἰδοὺ αἰφνης ἐμβῆκεν ὁ πατὴρ μου, ὁχρὸς καὶ αἵματι τόφουρος.

Ὁ δῆμιός μου μὲ ἄφησε καὶ ἔπεσον, ἔπειτα ἐσηκώθη



ἐὰν θέλῃς, ἔλα. Ἐγώ, ὡς ἀνδρῶν, ἀντιτάσσομαι. Ἐὰν θέλῃς, ἔλα. Ἐγώ, ὡς ἀνδρῶν, ἀντιτάσσομαι. Ἐὰν θέλῃς, ἔλα. Ἐγώ, ὡς ἀνδρῶν, ἀντιτάσσομαι.



ως, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτει οὗτος, ὅτι ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν (χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τίνος δῆλου ἐπιτροπὴν) ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γ'. βουλευτοῦ Σύρου καταχωρημένην καὶ αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τοῦ Αἰῶνος ἀχρονολόγητον καὶ φέρουσαν δύο ὑπογράφους Ἀνδρέου Ράϊση καὶ Στρατῆ Γ. Ἀλμπάνη, τὴν ὁποίαν ἐνστάσιν δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν ἐπαρουσίασθαι, μῆτε νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν ἀντίγραφον κατ' αἰτησίν του, ἐνῶ ἡ ἐνστάσις αὐτὴ ἀποτείνεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφω ἐπιτροπὴν. Καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ πληροφορηθῇ ἂν διέτρεξε τοιοῦτόν τι κατὰ τὴν ἐκλογὴν, προσεκάλεσε ὅσα μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας, ἢ διαλογῆς ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν Δήμων Ἑρμοῦπόλεως, Σύρου, καὶ Μυκόνου εὐρέθησαν ἐνταῦθα, ἤτοι τοὺς Κ.Κ. Γρηγόριον Πάικον Πρόεδρον, Ν. Γιαγιτζήν, Δάζαρον Ἰωάννου, καὶ Νικόλαον Βλαστόν, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου Ἑρμοῦπόλεως, καὶ τοὺς Κυρ. Ἰωάννην Δούναβην, Ἀντώνιον Ρενοῦάρδον, Γεώργιον Δαλέζιον, Ἰωάννην Μαρνέλλον, καὶ Νικόλαον Πρεβελέγγιον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς Σύρου, καὶ τὸν Κ. Πέτρον Γιαννικόπουλον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς Μυκόνου, οἵτινες ἀπάντησαν ἐκ συμφώνου ἀνέφερον ὅτι μῆτε εἰς καμμίαν τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν μῆτε μετὰ τὴν διαλογὴν ἢ κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων τῶν τριῶν καλῶν ἐπαρουσιάσθη ὁ Ἀλέξανδρος Κουλαλόγλου φέρων τὴν προεκτεθεισάν ἐνστάσιν ὑπογεγραμμένην ὡς εἴρηται παρὰ τοῦ Ἀνδρέα Ράϊση καὶ Στρατῆ Γ. Ἀλμπάνη.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην προσεκάλεσα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Κουλαλόγλου ἐνώπιον ὧν τῶν ἀνωτέρων μελῶν ἐρώτησαν ὡς ἐφεξῆς.

1. Ἐὰν ὑπέγραψεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν βουλὴν διαλαμβάνουσαν, ὅτι ἐπαρουσίασε πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γ. βουλευτοῦ Σύρου χρονολογούμενην ἀπὸ 16 Μαΐου, 1849, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δεχθῇ, οὐτε νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὴν ἀντίγραφον κατ' αἰτησίν του.

2. Ἐὰν ἐπαρουσιάσθη εἰς καμμίαν τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν μετὰ τὴν ἐνστάσιν ταύτην, καὶ ἐζήτησεν ἀντίγραφον αὐτῆς, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐδέχθη τὴν ἐνστάσιν.

Ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων αὐτῶν ἀπεκρίθη 1.) ὅτι ἡ ἐνστάσις ὡς ἐκ τοῦ ἔργου του ὡς βιβλιοδέτου ὑπέγραψεν ἑν ἑγγράφῳ, τὸ ὁποῖον ἄλλοι τοῦ ἐπαρουσίασαν νὰ τὸ ὑπο-

γράψῃ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸ ἐμπεριεχόμενον, καὶ ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ποιοὶ ἦσαν οἱ παρουσιάσαντες πρὸς αὐτὸν τὸ ἑγγράφον τοῦτο, οὔτε ποιοὶ τὸ διεύθυναν 2.) ὅτι δὲν παρουσιάσθη ποτὲ εἰς καμμίαν ἐκ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν μετὰ τὴν ἐνστάσιν ταύτην, οὐτε ἂν ἐγένετο ἀπὸ καμὲν τοιαύτη γνωρίζει.

Εἰς ἐνδειξὴν ὅλων τῶν ἀνωτέρων συνετάχθη ἡ παρούσα ὥστε ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ ἐνώπιον ὧν τῶν ἀνωτέρων προσώπων ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν, παρ' ἐμοῦ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Νομαρχίας.

Τὰ μέλη τῶν ἐφορευουσῶν ἐπιτροπῶν.

| Ἑρμοῦπόλεως  | Σύρου           | Μυκόνου           |
|--------------|-----------------|-------------------|
| Γ. Πάικος    | Ἰω. Δούναβης    | Π. Γιαννικόπουλος |
| Ν. Βλαστός   | Γ. Δαλέζιος     |                   |
| Α. Ἰωάννου   | Ν. Πρεβελέγγιος |                   |
| Ν. Γιαγιτζής | Α. Ρενοῦάρδος   |                   |
|              | Ἰω. Μαρνέλλος   |                   |
| Ὁ Νομάρχης   | Κων. Ράδος      |                   |

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Κόκκαλης.

Μετὰ τὴν ὁπισθεν ἐξέτασιν, ἡ Νομαρχία προχωρήσασα εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τὴν ἐνστάσιν τὴν καταχωρουμένην εἰς τὸ ὁπισθεν μνημονεύμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὁ Αἰὼν προσεκάλεσεν ἐνώπιον τῆς πρῶτον ἐξ αὐτῶν τὸν Ἀνδρέαν Ράϊση Ἀνδρέαν Σοβατζήν τὸν ὁποῖον ἐξέτασεν ὡς ἀκολουθῶς ἐνώπιον καὶ τῶν ὁπισθεν γεγραμμένων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

1. Ἐὰν εἶναι δημότης Ἑρμοῦπόλεως, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι κατεγράφη εἰς τὰ 1844.

2. Ἐὰν ἔδωκε ψῆφον εἰς τὴν τελευταίαν ἐνεργηθεῖσαν ἐκλογὴν τοῦ Γ. βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας, ἀπεκρίθη ὅτι ὑπῆγον μίαν φοράν ἀλλὰ δὲν εὗρον τὸ ὄνομά του εἰς τοὺς καταλόγους.

3. Ἐὰν ὑπέγραψε καμμίαν ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς ἀπεκρίθη τὴν ἡμέραν ὅπου ὑπῆγα νὰ ψηφοφύρῃ μετὰ τὸν Στρατῆ Ἀλμπάνη γείτονά μου ὁ ὁποῖος μετὰ ἔδωκε καὶ ψηφοδέλτι. —φέρων ὅσον ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα Χρηστίδου, ἐπειδὴ δὲν εὗρομεν τὸ ὄνομά μας γραμμένον, ἐπιστρέψαμεν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ μᾶς ἀπάντησε φρακκοφορεμένος τις τὸν ὁποῖον δὲν ἴδομεν ποτὲ, καὶ ἀφοῦ μᾶς ἠρώτησε τί ζητοῦμεν, καὶ ἐμαθεν, ὅτι δὲν εὗρομεν τὰ ὀνόματά μας εἰς τὸν κατάλογον καὶ δὲν ἐψηφοφύρῃσαμεν, μᾶς εἶπεν ὅτι τοῦτο εἶναι εὐκολόν, καὶ ἐγὼ σὰς κάμνω μίαν ἀναφορὰν εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ σὰς δίδεται ψῆφος· ἀφοῦ δὲ ἔλαβεν εἰς σημείωσιν τὸ

ὄνομά μας καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ γείτονός μου Ἀλμπάνη (ἡ Συνέχεια ἐν Παρρητήματι.)

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἑρμοῦ.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ἐπομένην διατριβὴν μου.

Ὁ γράψας τὸν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα « αἱ Εὐχαὶ τῶν Λαῶν » δημῳσιεύοντα πανηγυρικὸν τοῦ πρώην μὲν Σύρου, νῦν δὲ Ναυπλίας Σχολάρχου Κυρίου Ἰωσήφ Μαύρου ἂν δὲν προσέθετο νὰ κατεριωνευθῇ τοῦ Διδασκάλου τούτου, ὑπέλαβεν, ὡς φαίνεται, τοὺς Ἑρμοπολίτας, ὡς ἄλλους Βλαχοποιμένας, ἀναξίους νὰ ἐκτιμηθῶσι τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα τῶν ἀρετῶν, τὰς ὁποίας δωρεὰν ἀποδίδει εἰς αὐτόν.

Τὴν ἀποτόμως γενομένην ταύτην προσβολὴν εἰς ὅλον τὸν ἄνθρωπον τῆς Ἑρμοῦπόλεως μὴ ἀνεχόμενος καὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων συνδημοτῶν μου, παρατηρῶ πρὸς τὸν εἰρημένον πανηγυριστὴν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φανῇ τόσον ἀπερίσκεπτος, διὰ νὰ μὴν ἐκθέσῃ τὸν πανηγυρικὸν τοῦ εἰς ἀνατροπὴν, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἔπρεπε νὰ δημῳσιεύσῃ συγχρόνως καὶ τὴν πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἑρμοῦπόλεως ἑγγράφον ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου Μαύρου· διότι ἐξ αὐτῆς καταφαίνεται τρανῶς ὅτι ἡ ἀμάθεια τοῦ πρώην μὲν Σύρου, νῦν δὲ Ναυπλίας Σχολάρχου.

Ἐν μόνον βλέμμα ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ τις ἐπὶ τοῦ ἑγγράφου τούτου διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι παντάπασι δὲν συνάδει μετὰ τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα τῶν ἀρετῶν, τὰς ὁποίας ὁ πανηγυριστὴς ἀπένειμε ρητορικῶς εἰς τὸν Κ. Μαύρον.

Καὶ τῷ ὄντι ποῖος τις ἤθελε γράψῃ « τὸ ὕπ' ἀρ 1206 καὶ τὸ ἀπὸ 10 τοῦ παρόντος Μηνὸς ἑγγράφον σας (ὡς νὰ ἦσαν δύο τὰ ἑγγράφα) ἀπομάκρυσίν μου ἀφ' ἑνὸς τῶν πόλεων σας μετὰ τῆς ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥ συναίσθησέως—μετοχετεύετε—μεσόλαβήσας—δυσχερείας » καὶ πολλοὺς ἄλλους βαρβαρισμούς καὶ σολοικισμούς. Ὁμολογητέον, ὅτι μὴ μόνον ἀλήθεια ἐξέφυγε τοῦ πανηγυριστοῦ, καὶ αὕτη εἶναι « ὅτι πρὸς τιμὴν τοῦ Σχολάρχου τούτου δημῳσιεύεται τὸ πρὸς αὐτὸν ἑγγράφον τοῦ Δημάρχου Ἑρμοῦπόλεως, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου Μαύρου πρὸς τὸν αὐτὸν Δήμαρχον » ἀληθῶς τιμὴν καὶ δόξαν περιβάλλουσιν ἀμφοτέρω τὸν Κύριον Μαύρον, καὶ μάλιστα τὸ δεύτερον.

Δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιτήψιμος ἢ συγκατάδοσις τοῦ

ρωσιν τῆς ἐπιθυμίας μου, ταύτην τὴν ἰδίαν νύκτα ὀρκίζομαι νὰ σὰς φέρω εἰς τὸ Ἀθῶν.

Ἀλλὰ τὰ παρωργισμένα βλέμματά σου μετὰ φοβίζουσι ὅτι θέλεις ἀρνηθῇ τὴν πρότασίν μου. Πρόσεξον, κυρία μου, σκέρθητι καλῶς πρὶν ἀποφασίσαι. . . Δουλεῖα αἰώνιος, ἡ γρήγορος ἐλευθερία. . . θέλουν εἰσθαι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεώς σου. Μόνος ὁ Ῥυμέρος δύναται νὰ σοὶ προβάλλῃ τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ σοὶ δίδω καίρον ἕως τὸ ἐσπέρας νὰ σκεφθῇς περὶ τούτου.

Μὴν ἐξέλθῃς ἀπὸ τὸν πύργον τοῦτον, τοῦ ἐφώναξεν ἡ Ἐθελβίνα μετὰ ἀγανάκτησιν. χωρὶς ν' ἀκούσῃς τὴν μόνον καὶ σταθερὰν ἀπόφασίν μου· διότι ἐὰν χάσω καιρὸν εἰς τὸ νὰ σκεφθῶ διὰ τὸν ἀτίμους προτάσεις, μετὰ τοῦτο θέλω σοὶ δώσῃ ἐλπίδας. . . Θέλω νὰ ματαιώσω πᾶσαν ἐλπίδα σου, καὶ ν' ἀνατρέψω τὰ ἀναισχύντα ζητήματά σου μετὰ ἀρήτιν ἀμετάθετον. . . Ἦξευρε λοιπόν, ὅτι καταφρονῶ ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν δύναμαι ν' ἀποκτήσω μετὰ τὴν θυσίαν τῆς αἰδέας φίλης μου. Ἰδοὺ ἡ ἀπόκρισίς μου, καὶ ἂς χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ συστηθῇ τὴν ἀδελφειάν σου.

Ὁ Ῥυμέρος ἔρριξεν ἀκούσας τὴν Ἐθελβίνα, καὶ ἡ ὕπερβανος αὕτη ἀπόκρισις διηγήρειν ἕλην τὴν σφοδρότητα τῆς κανίρας του. Ἀπεφάσισε δὲ νὰ ἐκδικηθῇ πάραυτα, καὶ μὴ ὅλον οὐ ἤξευρε καλῶς ὅτι μετὰ τοῦτο ἤθελε κινδυνεύσει τὴν ἰδίαν του ζωὴν, τίποτε ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ἐπίστευε λοιπόν ἀπὸ τὸν βραχίονα τὴν νέαν κόμησάν, καὶ ἀπ' οὗ ἐκβαλεν ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ ξίφους, ἔμειλλεν νὰ παραβῇ εἰς ἕλην τοῦ τὴν λύσαν. — Ἀλλ' αἰφνης ἐμβῆκεν ὁ Βερτράμος ὅστις ἔφερε τὸ πρόγευμα εἰς τὴν Ἐθελβίνα.

Ὁ δὲ κακοῦργος ἐκεῖνος εἰς τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὀργῆς τοῦ εὐρισκόμενος δὲν παρετήρησεν ὅτι ἐπλησίασεν ὁ φύλαξ.

ἀλλ' ἅμα εἶδεν ὅτι ἀνεκαλύρθησαν οἱ σκοποί του, ἄρῃσε τὴν χεῖρα τοῦ θυμάτος τε καὶ ἡ μὲν Ἐθελβίνα ἔπεσε λειποθυμήσασα, αὐτὸς δὲ ἐξῆλθε ῥίψας ἐπὶ τοῦ Βερτράμου τρομερὸν βλέμμα.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ.

Ὁ ἀγαθὸς στρατιώτης ἐκινήθη εἰς οἶκτον ὅτε εἶδε τὸ αἶμα ῥέον ἀπὸ τῆς Ἐθελβίνης τὸ μέτωπον, καὶ καταρασθεὶς τὴν σκληρὴν Ῥυμὴν, ἤγειρε τὴν δυστυχῆ νέαν.

Ἡ Ἐθελβίνα παρετήρησε καλῶς ὅτι ὁ Βερτράμος ἐνόμιζεν ὅτι ὁ ἄπιστος Ῥυμέρος τὴν εἶχε πληγώσει, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν ἐκβάλῃ ἀπὸ τὴν ἰδέαν ταύτην, ἐλπίζουσα ὅτι τοῦτο ἤθελεν αὐξήσει τὴν πρὸς αὐτὴν εὐσπλαγχνίαν του· καὶ τῷ ὄντι δὲν τὴν ἠπάτησεν ἡ ἐλπίς αὕτη· διότι ἀπ' οὗ ἐκεῖνος τῇ ἔδωσε τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τῆς, καὶ τῇ εἶπεν ὅτι τὸν ἐκίνουν εἰς συμπάθειαν αἱ δυστυχίαι τῆς, καὶ θέλει προσπαθήσει νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ, μ' ὅλον ὅτι ἠδύνατο νὰ κινδυνεύσῃ εἰς τοῦτο.

« Δίκαιε Ὁρᾶν, ἐφώναξεν ἡ κόμησσα, τί ἀκούω; δὲν εἶναι ἄρᾳ γε ὄνειρον »;

« Ὁχι, κυρία μου, ἐπανέλαβεν ὁ Βερτράμος, θέλω τὲ σῶσαι, ἢ θέλω χαθῇ ».

« Δύναμαι λοιπόν, γενναῖε στρατιώτα, νὰ βασισθῶ εἰς τὴν ὑπόσχασίν σου . . . ; ἢ θέλεις νὰ καταχρασθῇς τὴν εὐπιστίαν μου »;

« Ἐγὼ; ἀπατάσαι! Ἀ! ποτέ. Εἴθε νὰ με βοηθήσῃ εἰς τοῦτο ὁ οὐρανός . . . ! Δὲν θαυμάζω ὅμως διὰ τὴν δυσπιστίαν σου, κυρία μου. . . Αἱ δυστυχίαι σου μ' ἐθάρσαν τὴν καρδίαν. . . Καὶ δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἦμαι δοῦλος τοῦ ἀνόμου. Ἡ δυστυχία, φεῖ! μετ' ὠθησεν εἰς τὸν κρημνὸν τοῦτον ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλω νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἀ-

ναχωρήσω ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦτο. Αἱ θάσανοι ὅσας δοκιμάσεις ἐκίνησαν τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐφώτισαν τὴν συνείδησίν μου. . . Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ζητῶ παρὰ Θεοῦ εἶναι, νὰ με βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ σὲ σώσω, καὶ τότε θέλω περάσει τὴν ζωὴν μου ἐν μετάνοιᾳ.

Ἡ Ἐθελβίνα ἀνέλαβεν ὀλίγην ἐλπίδα, ἐφοβέτο ὅμως ἀκόμη, μήπως τοῦτο ἦτο νῆα παγίς τὴν ὁποίαν ἐστήσεν ὁ τύραννός τῆς διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας του.

Ἰδοὺν ἐξῆλθε περιέργον βλέμμα ἐπὶ τοῦ στρατιώτου, τοῦ ὁποῦ τοῦ τιμίου ἥθους καὶ ἡ καθαρότης καὶ ἐλευθερία φυσιογνωμία τὴν ἐβεβαίωσαν περὶ τῆς πίστεώς του.

Τῇ εἶπεν δὲ ἐκεῖνος ὅτι, ἐὰν ἤθελε νὰ δώσῃ τίςτις εἰς αὐτόν, θέλει ἐλθεῖ νὰ τὴν ζητήσῃ τὴν ἐρχομένην νύκτα μετὰ τῶν ἑνδεκα καὶ δώδεκα ὥρων· διότι προτῆτερά δὲν ἠδύνατο, ἐπειδὴ ὅλη ἡ οἰκία ἐνησχολεῖτο εἰς προετοιμασίας μεγάλης τινός ἐορτῆς καθ' ἣν ἔμειλλεν νὰ πανηγυρισθῇ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ λόρδου Σαιντιέβερ.

Ἡ Ἐθελβίνα ἀπ' οὗ ἐδίστασεν ἀρκετὴν ὥραν, τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐθέλε νὰ ἐπάρῃ μετ' αὐτῆς καὶ ἕνα ἄλλον αἰχμαλώτην.

« Τί θέλεις νὰ εἴπῃς, κυρία μου; » ἐπανέλαβεν ὁ φύλαξ μετὰ θαυμασμόν.

Ἡ ἐκπληξίς του αὕτη κατέπληξε τὴν κόμησάν, καὶ φοβούμενη νὰ τῷ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστικόν της, εἶναι δυνάστην, ἐστοχάσθη καθ' ἑαυτήν, νὰ μὴν ἠξεύρῃ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὅτι ὁ Ἀρθούρος εἶναι φυλακισμένος;

Τῷ εἶπε τέλος ὅτι τῷ ὄντι ἔπρεπε νὰ τῷ φανῇ παράδοξον, ἂν αὕτη ἐπληροφορήθῃ ὅτι εἶναι καὶ ἄλλος τις αἰχμαλώτης ἐνταῦθα, εἶναι ὅμως ἀποφασισμένη νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ φρούριον ἄνευ ἐκείνου. Μετὰ ταῦτα



Κυρίου Δημάρχου εις τὸ νὰ ἐκδίδῃ μετὰ τὸσαύτης ἀφθονίας πομπῶν φράσεων ἐπιτήμια πιστοποιητικά, δι' ἕνα διδάσκαλον, 30, ἢ 40 περίπου μαθήματα διδάξαντα ἐν τὸς πέντε μηνῶν, καὶ ταῦτα ἐλευθέρως καὶ ἄθλις· διότι, ἂν ἤθελε παρουσιασθῇ περίστασις νὰ γράψῃ εὐχαριστήριον ὑπὲρ τοῦ Ἀσφαλιστοῦ ἢ τοῦ Βέλεως, θεοβίως δὲν θέλει εὐρεῖν λέξεις καὶ φράσεις καταλήλους, ἀφοῦ ἐξήντησεν ὅλας ὑπὲρ ἐνὸς Σχολάρχου· ἀλλ' ὁ Κ. Μαῦρος εἶναι ἐτι μᾶλλον μεμπτός, διότι ἀπεφάσισε νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἐντὸς τῆς πόλεως ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ τὸ Δικαστήριον αὐτὸ δὲν ἔμεινεν ἀνενόχλητον δι' αὐτόν.

Ποῖον φόρον εὐγνωμοσύνης δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὁ Κύριος Μαῦρος παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων, τῶν ὁποίων τοὺς υἱοὺς (παιδάρια δεκαετῆ) ἔσυρεν ὡς κακούργους ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, διὰ κλητήρων καὶ χωροφυλάκων ἀποσπάσας αὐτοὺς ἀπὸ τὰς κλάσεις τῆς παραδόσεως; Ποῖον παρὰ τῶν μαθητῶν, περὶ τῶν ὁποίων λέγει ὅτι ἐχόρτασε τὸ χέρι τοῦ ἀπὸ ξύλου;

Παρακτὸς δὲ τῶν ἄλλων ἀποπημάτων ὅσα προκύπτουσιν ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δύο τούτων ἐγγράφων, ποῖαν τάχα ἰδέαν λαμβάνει ὁ ἔξω Κόσμος περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως, ὅποταν ἀναγινώσκῃ τοιοῦτον ἐγγράφον, συνεταγμένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρ' ἐνὸς Σχολάρχου; Δὲν θέλει τάχα ἐλευθολογήσῃ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσιν κρίνων περὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον συνέταξε καὶ ὑπέγραψεν ὁ Σχολάρχης δύο σημαντικωτάτων πόλεων; Καὶ ἂν οἱ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Σχολάρχαι, οἱ ἐγκυχωμένοι ὅτι εἶναι μαθηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καταδεικνύονται ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων τοσούτον ἀμαθείς, τί τάχα πρέπει νὰ συμπεράνωσι περὶ τῶν λοιπῶν; Δυστυχία, ἐὰν ἐκ τοῦ ὄνυχος τούτου πρέπει νὰ συμπεράνῃ τις τὸν ἐν Ἑλλάδι Λέοντα, καὶ τί λέγω ὄνυχος; ὁ Κύριος Μαῦρος εἶναι αὐτόχρημα πους ἢ χεῖρ, θεωρούμενος ὡς Σχολάρχης.

Διὰ ταῦτα καὶ πρὸ πάντων διὰ νὰ μὴν ὑποτελῇ, ὅτι οἱ Ἑρμοπολίται ἡμεῖς ἐξεπλάγηνμεν διὰ τὴν πολυμάθειαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τοῦ Κυρίου Μαῦρου, καὶ διὰ τὰ δωρηθέντα εἰς αὐτὸν Δημαρχικὰ χρυσόβουλα, εἰς τὰ ὁποῖα παρενέειραται τὸ ὄνομα τῆς φοροίας, χωρὶς νὰ λάβῃ αὐτὴ τὴν παραμικρὰν περὶ αὐτῶν ἰδέαν, παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριε Συντάκτα, ἵνα δημοσιεύσῃτε τὴν παρούσαν μου διὰ τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος ὑμῶν, καὶ εὐχομαι ἐκ ψυχῆς, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσωσι περαιτέρω ἐξηγήσεις οἱ πανη-

γυριστὰ τοῦ Κυρίου Μαῦρου· διότι ἡ ἐσχάτη πλάνη ἔσται τότε χείρων τῆς πρώτης.

« Οἱ ἄκαυτοι καὶ ὑπερβολικοὶ ἔπαινοι βλάπτουσι μᾶλλον ἢ ὠφελοῦσι τὸν ἀναξίως ἐπαινούμενον ».

Ἐν Ἑρμοπόλει Σύρου τὴν 19 Μαΐου 1849.

Ὁ Συνδρομητὴς ὑμῶν καὶ Συνδημότης  
I. Γ. Κ.

#### Ἐξώδικος διαμαρτυρίας

Πίου Τερέντιου κατοικοῦντος ἐνταῦθα, πράκτορος καὶ πληρεξουσίου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἠνωμένων Ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν τοῦ πρώτου Τμήματος τοῦ Αὐστριακοῦ ἐν Τεργέστη Λόβδ.

#### Κατὰ

Ἀντωνίου Γ. Πάνου πλοίαρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ βρικήου ὁ ἅγιος Νικόλαος εἰς ἄγνωστον τόπον διαμένοντος.

Τὸ Ἑλληνικὸν βρικήον ὀνόματι ἅγιος Νικόλαος τοῦ πλοιοάρχου Ἀντωνίου Γ. Πάνου προερχόμενον ἐκ τῆς Ἰσραήλ με φορτίον ἐκ σίτου καὶ διὰ Λιθόρρον διευθυνόμενον, ἐκλήθη σεν εἰς Πόρον τὴν 28 Δεκεμβρίου 1848 ἔτος παλαιόν. Ἐκ δὲ περιστάσεων καὶ θεβαιώσεων τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Τεργέστη ἠνωμένων Ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν τοῦ πρώτου Τμήματος τοῦ Αὐστριακοῦ Λόβδ, ἐξάγεται ὅτι ὁ πλοίαρχος οὗτος Ἀντώνιος Γ. Πάνος, ἀφοῦ ὡς εἴρηται ἐκαθίσεν ἐλαφρότατα τὸ πλοῖον τοῦ εἰς Πόρον, λησμονήσας ὅλα τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει εἰς αὐτόν ὁ Νόμος, ἐνηχορήγη μόνον νὰ κάμῃ ἐκθεσιν τοῦ δυτυχήματος ἵνα κατ' αὐτὸν τεθῇ εἰς θέσιν δι' αὐτῆς ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τοῦ ἀσφαλιστάς. Ἀλλ' ἡ ἐκθεσις αὕτη δὲν εἶναι συντροφευμένη μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενην πραγματογνωμοσύνην τὴν ἀποδεικνύουσαν τὴν ἀπόλυτον ἀνικανότητα τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν, οὔτε ἡρῶνατο νὰ ἦναι ἀνίκανον τὸ πλοῖον πρὸς πλοῦν, διότι ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως καὶ συμπράξεως τοῦ πλοίαρχου Ἀντωνίου Γ. Πάνου, καὶ διὰ φροντίδων ἄλλων ἐσχηκῶν ἀρ' ὅπου ἐκλήθητο καὶ ἐξέμυλκίσθη εἰς τὸν Πόρον καταστὰν πλεύσιμον διὰ λογαριασμὸν καὶ κίνδυνον τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ πλοίαρχος οὗτος Ἀντώνιος Γ. Πάνου ἐγκατέλειπε παρὰ νόμους τὸ πλοῖον τοῦ, ὃ διετήρησεν ὡς πρὸς τὴν περίστασιν ταύτην διωγὸν ὅπως διόλου ἄτακτον καὶ ἐναντίαν εἰς τοὺς κανόνας τοῦ νόμου, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐν Τεργέστη ἠνωμένα Ἀσφαλιστικὰ ἐταιρεία τοῦ πρώτου Τμήματος τοῦ Αὐστριακοῦ Λόβδ ἔχουν ἐξασφαλισμένον τὸ πλοῖον τοῦτο ὁ ἅγιος Νικόλαος.

φρέδου καὶ ἔχουσιν πικρὰ δάκρυα.

Εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι ὁ Ὑψίστος συγχωρεῖ νὰ διακόπτεται ὁ δρόμος τῆς φύσεως, διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὴν ἀνομίαν καὶ νὰ προλάβῃ νέα κακούργηματα! Οἱ βάρβαροι! διὰ μάταια πλοῦτη ἐμελλον νὰ θυσιάσωσιν ἀδύνατον ὄν καὶ ἄθωον! Ἀλλ' ὁ οὐρανὸς τὸ διεφύλαξε καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ εἰς τὸ ἔξῃς θέλει τὸ ὑπερασπισθῇ.

Ἐν τούτοις τὴν ἐκυρίευσεν ὕπνος βαθὺς ὅστις καθυστάλασε τὰς αἰσθήσεις τῆς καὶ τὴν ἐνίσχυσεν εἰς τὸ νὰ ὑποφάσῃ νέας δοκιμὰς καὶ νὰ ἀντισταθῇ εἰς νέους ἀγῶνας.

#### ΚΕΦΑΛ. ΚΣΤ.

Ἡ Ἑθελβίνα ἐξυπνήσασα περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἐξεδύθη τὰ αἵματωμένα φορέματά της, καὶ φορέσασα πᾶν ὃ, τι εἶχε πολυτίμον, δὲν ἐλητμόνησε τοῦ πατρὸς της τὴν εἰκόνα· ἐσουλ λογιζέτο δὲ τὴν εὐτυχίαν της, ὅτι δὲν θέλει εἶσθαι πλέον κλεισμένη εἰς τὸ μισητὸν ἐκεῖνο φρούριον. Ἀλλ' ὁ Ἀρθύρος δὲν ἤξευρεν ἀκόμη τοὺς σκοποὺς της, καὶ ἦτον ἀνάγκη νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ αὐτὸς διὰ τὴν φυγὴν. Αἱ τρομεραὶ ἀπαιτήσεις τοῦ Ῥυθμέρου τὴν ἔκαμναν νὰ τρέμῃ, καὶ ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ἀρκετὰ τὴν ἀγρίαν ψυχὴν του, ἤξευρεν ὅτι ἕνας φονεὺς δὲν ἤθελε παῦσαι τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς του. Φοβουμένη λοιπὸν καὶ διὰ τὴν ζωὴν τῆς ἀγαπητῆς της Ἐμμάς ἠγόρει ἂν ἡ φίλη της ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀτίμου ὑπηρέτου τοῦ Λεοπόλδου.

Ἐν τούτῳ ἦνοιξεν ἡ θύρα τῆς μετρώτης καὶ ἐμβήκεν ὁ Ῥυθμέρος μετὰ τεσσάρων στρατιωτῶν, σοβαρὸς καὶ μέγυμνός ἐξ ἑαυτοῦ. Ἀφοῦ δὲ τὴν ἐκύτταξε μετὰ ὀφθαλμῶν θριαμβευτικῶν, τὴν ἔσυρεν εἰς τὸ πρὸς τὰ θυνὰ ἐλπίου παραθύρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου εἶδεν ὀλίγαριθμὸν στρατὸν στρατοπεδεύ-

Διὰ ταῦτα ὁ ὑποταγόμενος πράκτωρ καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν προσκαλῶ διὰ τῆς παρουσίας μου δημοσιευθεῖσας καὶ δι' ἐφημερίδων τὸν μνησθέντα πλοίαρχον Ἀντωνίου Γ. Πάνου νὰ μεταβῇ ἀνυπερθέτως εἰς Πόρον καὶ νὰ παραλάβῃ εἰς τὴν κατοχὴν καὶ ἐξουσίαν τοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον τοῦ. Ἀλλως διαμαρτύρομαι ἐπισήμως κατ' αὐτοῦ ἕνεκα τῶν προμνησθεισῶν ἐντολίδων μου Ἀσφαλιστικῶν ἐν Τεργέστη ἐταιρειῶν, θεωρῶν αὐτὸν ὑπεύθυνον διὰ πᾶν καὶ οἰονδήποτε συμβεβηκὸς καὶ ζημίαν ἣτις προήλθε καὶ ἤθελε προέλθει ἐπὶ τοῦ προαναφερθέντος πλοίου ἣτις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς συνέπεια τῆς ἀτάκτου καὶ παρανόμου διαγωγῆς του.

Παραγγέλλεται ὁ Κλητὴρ κύριος Ἰωάννης Πλατύδης νὰ ἐπιδώτῃ ἀντίτυπον τῆς παρούσης πρὸς τὸν Βισαγγελέα τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 145 § 7 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ ΕΡΜΗΣ.

Ἐν Ἑρμοπόλει τὴν 13 Μαΐου 1849.

P. Terenzio

Ἀριθ. 3374.

Ἐν Ἑρμοπόλει τὴν 11 Μαΐου 1849.

#### ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων.

Δηλοποιεῖ, ὅτι.

Ἐπὶ τῆς νήσου Δήλου ἐβρίθην καὶ ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ποιμένων διεσώθῃ μία λέμβος ἄνευ ἐπίπλων. Συμφώνως δὲ μετὰ τὴν ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1844 ἐγκύκλιον τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας προσκαλεῖται ὁ Κύριος αὐτῆς νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ σήμερον τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας του καὶ νὰ παραλάβῃ αὐτὴν, πληρόντων τὰ σῶστρα καὶ τὰ ἔξοδα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἐπιβαρυνθῇ μέχρι τῆς παραλαβῆς της.

Παρατηρεῖται δ' ὅτι, ἂν μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν ἀποδείξῃ ὁ ἰδιοκτήτης τὰ τῆς κυριότητος αὐτῆς δικαιώματά του, ἡ κυριότης τῆς λέμβου θέλει μεταβῇ εἰς τὸν εὐρόντα, καὶ ὅτι, ἂν ἡ λέμβος ὑπόκειται εἰς φθοράν, ἡ τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεώς της ὑπερβαίνωσι τὴν ἀξίαν αὐτῆς, θέλει ἐκποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς τύπους, τὸ δ' ἐκπλειστηρίασμα θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἡ παρούσα θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς.

Ὁ Νομάρχης.

Κ. Ράδος

Δ. Κόκαλης.

μένον ἐπὶ τοῦ λόφου, καὶ ἐγνώρισεν ἐπάνω εἰς τὰς σημαίας τὸ παράτημον τοῦ οἴκου Φιτσαθούρν.

Εὐππλαγχνε Θεέ, ἐφώναζε· δέξαι τὰς εὐχαριστίας μου! Μέλλω νὰ ἐλευθερωθῶ τέλος ἀπὸ τὰς δυστυχίας καὶ τυραννίας!.

Πρὸ τοῦ νὰ κερδήσῃ τὴν νομιζομένην ταύτην νίκην, κύτταξε ἀπὸ τοῦτο τὸ παράθυρον, κυρία μου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου θέλεις ἰδεῖν τὸν δυτικὸν πύργον τοῦ φρουρίου, τῇ εἵπεν ὁ Ῥυθμέρος, ὠθήσας αὐτὴν ἀγρίως εἰς τὸ ἄλλο παράθυρον.

Ἀλλὰ πόσον τρομερὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς της, ὅτε εἶδεν εἰς τὸν πρὸς δυσμὰς πύργον στημένον μαῦρον τι ἱκρίωμα (échafaud), ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἦσαν ἐπιτεθειμένα ἐν νεκρῷ φορεῖον, ἐν παχὺ ξύλον καὶ εἰς πέλεκυς! Εἶδος τι παραπετάσματος ἐκ μέλανος ὑφάσματος ἐκρυπτεν ἐν μέρῳ τοῦ ἱκρίωματος· ἀλλ' ὅλα ταῦτα προεμήνουν προετοιμασίας αἰματώδους καταδίκης.

Ἡ δὲ Ἑθελβίνα, ἀποστρέψασα τὸ πρόσωπόν της ἀπὸ τὸ τόσον τρομερὸν θέαμα ἐβρίψαε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ Ῥυθμέρου, τοῦ ὁποῖου τὰ ἄγρια βλέμματα τῇ προεμήνουν ἄλλο τι ἐτι ὀλεθριώτερον.

Μέλλω λοιπὸν, Ὑψίστε Θεέ! ἐφώναζεν ἡ νέα αἰχμάλωτος, ν' ἀποθάνω ἔμπροσθεν τῶν φίλων μου, ὅτε ἡ ἐλευθερία μου... Ἀλλ' ὅχι, δὲν θέλετε τολμήσῃ νὰ πράξῃτε τοιοῦτον κακούργημα... Ἡ ἰδία σὰς ἀσφάλεια θέλει εἶσθαι διαφύλαξις μου· ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος με προστατεύει.

(ἀκολουθεῖ).